

LUND UNIVERSITY

Några växtlokaler till nordvestra Skånes flora

Lidforss, Bengt

Published in:
Botaniska Notiser

1885

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Lidforss, B. (1885). Några växtlokaler till nordvestra Skånes flora. *Botaniska Notiser*, 177-191.

Total number of authors:

1

General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: <https://creativecommons.org/licenses/>

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117
221 00 Lund
+46 46-222 00 00

Några växtlokaler till nordvestra Skånes flora.

Af BENGT LIDFORSS.

Nedanstående anteckningar äro resultaten af tre års exkursioner förnämligast i den del af nordvestra Skåne, som är belägen mellan Skelderviken och Halländska gränsen, d. v. s. sträckan mellan Engelholm i söder och Båstad och Torekov i norr. Äfven har, ehuru mindre noggrant, området vester om Skelderviken (Kullahalfön) blifvit undersökt, hvarförutom i det följande komma att upptagas några fyndorter från en mera sydlig del af provinsen.

Hvad beträffar upptagandet af särskilda lokaluppgifter, så har detta i allmänhet endast skett, der sådant i F. Areschougs Sk. Fl. II uppl. ansetts vara lämpligt. Auktorsnamnen äro ej utsatta, då de återfinnas i "Pointsförteckning öfver Skandinaviens växter".

Bidens cernua β *radiata*. — Mellan Mölle och Höganäs; Kulla Gunnarstorp.

Anthemis tinctoria. — Engelholms hamn.

Erigeron canadensis. — Engelholms hamn på barlast; iakttagen redan 1881 och bibehållande sig ymnig.

Centaurea jacea β *humilis* Schrank. — Magnarp Barkåkra s:n; Hven.

Cirsium palustre (L.) Scop. $\times$ *oleraceum* Scop. f. *suboleracea*. — Anträffades sommaren 1884 vid Errarp Barkåkra s:n, på en fuktig äng tillsammans med *C. palustre* och *C. oleraceum*. Kommer närmast denna sistnämnda art, från hvilken den är skild genom samma kännetecken, som i Sk. Fl. II UPPL. uppgifvas karakterisera den vid Vidtsköfle tagna *C. pal.* $\times$ *oleraceum*. — Förliden sommar besökte jag ånyo lokalen, då jag dels återfann den nu omtalade hybriden i flera ståtliga exemplar, dels äfven anträffade en annan form,

f. *subpalustris*. — Denna form afviker från den förut omnämnda genom bredare, mera taggiga vingkanter, djupt delade blad med inskurna flikar samt hälften mindre blomhufvud och kommer sålunda mycket nära *C. palustre*. Blommorna äro emellertid gulaktiga, och äfven i bladformen röjer sig tydligt en inverkan af *C. oleraceum*. LANGE upptager i Haandbog i den D. Fl. en hybrid mellan *C. palustre* och *C. oleraceum*, som så till vida synes öfverensstämma med denna form, som den "ligner i Bladformen og de smaae Blomsterkurve *C. palustre*". Bladen uppgifvas dock vara icke nedlöpande, hvadan den ej är fullt identisk med den svenska formen.

Såsom något anmärkningsvärdt för ifrågavarande f. *subpalustris* torde kunna anföras, att flertalet af blommorna ej nådde någon utveckling, utan vissnade bort outslagna, ehuru formen för öfrigt var särdeles kraftig (mer än manshög) och växte på en gynsam lokal. Af alla de talrika toppblommorna utvecklades ej en enda, och det var endast på grenarne från de nedre bladvecken, som några till utveckling komna blommor kunde anträffas.

Cirsium palustre. — En hvitblommig form förekommer mångenstädes på Hallandsås t. ex. vid Vegalt, Önnarp, Håle, Margaretorp.

Hypochaeris glabra. — Engelholms hamn; Tostarp.

Taraxacum erythrospermum. — Magnarp.

Galium Mollugo. — Krapperup.

Convolvulus arvensis var. *linearifolia* Choisy. — "Recedit a forma communi foliis anguste linearibus, basi sagittatis, floribus paulo minoribus, corolla calyce 4—5-plo longiore. — Choisy in DC. Prodr. IX p. 407." (*Lge* i Fl. Dan.).

Anträffades förliden höst vid en vägkant NV. om Lund, ej långt från Spoletorp. Är i sina typiska former ganska utmärkt, och ehuru någon gång märkbart tenderande åt typisk *C. arvensis* L. kan dock var. *linearifolia* svårligen betraktas som en lokalform, då den förekommer på samma feta jordmån som hufvudformen.

C. sepium. — Utmed Rönneå ofvanför Engelholm.

Marrubium vulgare. — Skepparkroken.

Stachys arvensis. — Engelholms hamn; Tostarp.

Dracocephalum thymiflorum. — Mellan Kulltorp och Vegelholm i en klöfveråker.

Gentiana Pneumonanthe. — Engelholms hamn.

Erythraea glomerata Wittr. — Denna art, som förut endast varit känd från ett par lokaler i Blekinge, har jag funnit på fyra ställen i nordvestra Skåne, nemligen vid Lerhamn, mellan Engelholms hamn och Skepparkroken, på hafsstranden söder om Vegalt (V. Karups socken), samt vid Torekov. Exemplaren öfverensstämma noga med den i Bot. Notiser för år 1884 aftryckta beskrifningen och äro, enligt hvad Professor Wittrock godhetsfullt meddelat mig, fullt typiska.

På de två förstnämnda lokalerna förekommer *E. glomerata* tillsammans med *E. vulgaris* (Rafn.) Wittr. v. *minor* Hn., från hvilken den dock lätt skiljes genom de l. c. uppgifna karaktererna — blommans hela byggnad och den hufvudlika blomställningen. Äfven vid Torekov växa de båda arterna i hvarandras sällskap. Lokalen utgöres här af för hafsvindarne i hög grad utsatta strandängar, hvilket i förening med den magra jordmänen gör, att växterna här i allmänhet uppträda under mycket diminuerade former. *Achillea Millefolium* och *Armeria elongata* blifva blott tumshöga, *Centaurea Jacea* krymper ihop till v. *humilis* Schrank¹⁾, och de båda *Erythraea*-arterna, annars vanligen 1—3 tum höga, uppträda här synnerligen ofta under 1—3-blomstriga, $\frac{1}{2}$ —1 cm. höga former. Under dylika omständigheter kan naturligtvis den habituella olikheten mellan de båda arterna ej vara särdeles stor, men äfven dylika former skiljas lätt från hvarandra genom den väsentliga olikheten i blommans byggnad.

Beträffande växtplatsen synes *E. glomerata* — åtminstone i Skåne — endast trifvas i hafvets omedelbara grannskap. Både vid Engelholm och vid Tore-

¹⁾ Se L. M. Neuman: Bidrag till kännedomen af floran på Sveriges sydvestkust.

kov växer *E. vulgaris* äfven ett stycke längre inåt landet, men på intet af dessa ställen står *E. glomerata* att finna.

Verbascum Thapsus β *bracteatum*. — Anträffades sommaren 1884 vid Vegeholm, hvarest den är skild från den typiska formen såväl genom de i Hn. Fl. XI uppl. uppgifna karaktererna, som genom dubbelt så stora blommor. Af β *bracteatum* förekommer på samma lokal en form med trind stjelk och ej nedlöpande blad, hvilken väl dock ej är fullt indentisk med *v. neglecta* Scheutz.

Utricularia intermedia. — Rösjöholm.

U. minor. — Hallandsås vid Tullstorp.

Centunculus minimus. — Engelholm vid Luntertun.

Erica tetralix. — Allmän i hela Engelholmstrakten.

Pyrola rotundifolia. — Engelholms hamn; Hallandsås vid Venediksbacken.

P. media. — Engelholm mellan hamnen och staden.

P. secunda och *minor* förekomma temligen allmänt i Engelholmstrakten. Af den sistnämnda arten växer vid Luntertun nära Engelholm en form, som avviker från den i trakten vanliga *P. minor* genom längre och tätare klasar samt hälften så stora blommor med mera mörkt rödaktig krona.

Cornus suecica. — Engelholms hamn; mångenstädes på Hallandsås.

Litorea lacustris. — Tostarp; Magnarp.

Haloscias scoticum. — Mellan Engelholms hamn och Skepparkroken.

Helosciadium inundatum. — Flerestädes i Barkåkra socken t. ex. vid Magnarp, Skepparkroken; Tostarp.

Pimpinella magna. — Engeltöfta.

Ranunculus reptans. — Engelholms hamn; Lärkerydssjön.

Anemone nemorosa L. $\times$ *ranunculoïdes* L. — Anträffades våren 1885 af Hrr Pharm. Stud. M. ENGSTEDT och J. HALLGREEN i Pål-sjöskogen norr om Helsingborg, hvarest den enligt benäget meddelad uppgift finnes i ganska stor mängd på tvenne olika ställen. De exemplar, som jag varit i tillfälle att se, synas mest påminna om *A. ranunculoïdes*; med exemplar från den förut kända lokalen i Skåne (Torup) lär förhållandet vara motsatt.

Thalictrum flavum. — Engelholms hamn.

Th. simplex. — Skepparkroken, Barkåkra socken.

Diplotaxis muralis. — Engelholms hamn.

Nasturtium Armoracia. — Engelholms hamn.

Cochlearia officinalis. — Mellan Engelholms hamn och Skepparkroken.

Malva moschata. — Skepparkroken; Margaretetorp.

Hypericum tetrapterum. — Barkåkra socken nära Skepparkroken, hvilket väl är den nordligaste lokalen för denna art i vestra Skåne.

Gypsophila muralis. — Förslöfs sn nära Viarp; Killebäckstorp Grefvie sn.

Silene maritima. — Mellan Engelholms hamn och Skepparkroken.

Melandrium silvestre. — Af denna art anträffades vid Förslöf en *f. pallida* med till alla delar hälften mindre, ljusröda blommor. En analog form af *Viscaria vulgaris*, (som äfven hade hvit "tjära") har jag iakttagit vid Reften nära Lund.

Cerastium arvense. — Engelholm vid Vallhall.

C. vulgatum v. holosteoides. — Mellan Engelholms hamn och Skepparkroken, hvarest varieteteten genom talrika mellanformer öfvergår i hufvudformen.

Sagina subulata. — Engelholms hamn; St. Hult Förslöfs sn; inne i landet vid Rösjöholm (2 mil från hafvet).

Montia rivularis. — St. Hult, Förslöfs socken.

Ribes rubrum. — Engelholm utmed Rönneå.

R. nigrum. — Tostarp.

Epilobium hirsutum. — Kullaberg i Möllahessle.

E. palustre L. $\times$ *parviflorum* Schreb. — Anträffades sommaren 1884 i ett par exemplar nära Förslöfs prestgård.

E. roseum. — Killebäckstorp Grefvie sn; Errarp.

E. parviflorum Schreb. $\times$ *roseum* Schreb. — Anträffades sommaren 1884 temligen ymnigt vid Killebäckstorp samt förliden sommar på Kullen vid Möllahessle. Formen från den förstnämnda lokalen utmärker sig genom sina relativt stora blommor, hvaremot Kullabergsformen är småblommig och mera öfverensstämmer med de former af *E. roseum* $\times$ *parviflorum*, som uppträda kring Lund.

E. montanum L. $\times$ *roseum* Schreb. — Denna hybrid anträffades sommaren 1884 jemte

E. montanum L. × *palustre* L. i Engeltofta park. Som båda emellertid endast funnos i ett fåtal exemplar och för öfrigt till sina karakterer voro alldeles intermediära, torde det vara öfverflödigt att ingå i någon närmare beskrifning. *E. montanum* × *palustre* är ny för Svenska floran.

E. obscurum Schreb. förekommer mångenstädes i nordvestra Skåne, särskildt på Hallandsås t. ex. vid Grefvie, Förslöf, Lugnet, Margaretetorp, Rösjöholm i Trollehallar; Errarp Barkåkra s:n; Össjö. Deremot tyckes *E. adnatum* Griseb. alldeles saknas.

E. obscurum Schreb. *f. verticillata*. — En dylik form med tre i krans ställda blad har jag iakttagit vid Förslöf i ett dike nära prestgården.

E. obscurum Schreb. × *palustre* L. — Anträffades sommaren 1884 i ett källdrag vid Errarp Barkåkra s:n.

På den lokal, der jag anträffat denna hybrid, uppträder den i ganska stor mängd, hvilket väl uteslutande får tillskrifvas den rika stolonhildningen, då fröna i allmänhet voro alldeles odugliga. Är den vackraste af alla nordvestra Skånes *Epilobier* och redan på afstånd i ögonen fallande genom sin rika blomning och sina jämförelsevis stora, vackert blågredelina blommor.

E. montanum L. × *obscurum* Schreb. — Hallandsås i diken kring Margaretetorp. — Är ny för Svenska floran, men, då alla karakterer äro intermediära och hybrididen för öfrigt ej erbjuder något särskildt af intresse, torde ett blott omnämnande af dess förekomst vara tillräckligt.

Pyrus communis. — Tostarp.

Rosa rubiginosa. — Rösjöholm; Össjö.

Agrimonia odorata. — Svedberga.

Rubus idæus f. denudata. — Torekov nära Flyet.

R. suberectus. — Förslöf; flerstädes i Barkåkra socken t. ex. vid Wallhall, Errarp, Engelholms hamn; utmed Rönneå ofvanför Engelholm; Skillinge; Össjö.

R. suberectus f. armata L. M. Neum. — Förslöf nära jernvägsstationen.

R. nitidus. — Denna art anträffades förliden sommar på en ny lokal på Hallandsås, nemligen vid Lyckorne Hjernarps s:n. I

Förslöfs s:n, der jag fann den 1883¹⁾, växer arten temligen ymnigt på södra sluttningen af åsen från Önnarp till Håle — en sträcka af inemot en half fjerdingväg. *R. nitidus* tyckes sålunda hafva större utbredning på Hallandsås än på Kullahalfön.

R. Lindebergi. — Lyckorne Hjernarps s:n.

R. corylifolius Sm. * *divergens* L. M. Neum. — Skillinge; Svedberga.

R. cæsius L. × *idæus* L. *f. latifolia* L. M. Neum. — Barkåkra socken vid Magnarp och Errarp; Luntertun; Össjö; Blälinge; Mölle.

f. angustifolia L. M. Neum. — Errarp.

R. Chamæmorus. — Flerstädes på Hallandsås mellan Margaretetorp och Rösjöholm; mellan Helsingborg och Kulla Gunnarstorp.

Potentilla norvegica. — Engelholms hamn på barlast 1881—84; nu förstörd genom bananläggning.

Geum urbanum × *rivale* — Förekommer flerstädes i nordvestra Skåne t. ex. vid Luntertun; Errarp; Engeltufta; Förslöf.

Lathyrus silvestris. — Karstorp.

L. silv. β platyphyllus. — Hallandsås ofvanför Bokesliden.

Vicia villosa. — Engelholms hamn.

Astragalus glycyphyllus. — Engelholms hamn; Öfragård.

Lotus uliginosus. — Engelholm (Fil. Stud. FR. ROSENGREN).

Medicago sativa. — Engelholms hamn; Karstorp; mellan Engeltufta och Margaretetorp; på dessa lokaler säkerligen införd med utländskt frö.

Melilotus arvensis. — Engeltufta.

Trifolium striatum. — Engelholm vid Luntertun.

Genista pilosa. — Rösjöholm.

Euphorbia cyparissias. — Förslöfs kyrkogård.

Rumex domesticus. — Allmän norr om Engelholm.

R. domesticus × *obtusifolius*. — Förekommer mångenstädes i nordvestra Skåne t. ex. vid Torekov; Killeröd Grefvie s:n; Engelholm flerstädes utmed Rönneå och vid vägen till Höja; Errarp Barkåkra s:n; Södåkra; Tranekärr; nära Stubbarp.

R. crispus × *domesticus* — Förekommer ej sällsynt liksom föregående och oftast i sällskap med denna t. ex. vid Killeröd Grefvie s:n; Önnarp Förslöfs s:n; Magnarp och Errarp; Engelholms hamn; flerstädes mellan Vegeholm och Öregården.

1) Se L. M. NEUMAN: Anteckningar angående *Rubus*floran i nordvestra Skåne etc. i Bot. Notiser för år 1885 pag. 85.

R. crispus × *obtusifolius*. — Kattarp; Ingelstråde; Höganäs; Möllahessle, Mölle flerestådes; Tranekärr; Engelholm mellan hamnen och staden; Wallhall; Förslöfs socken flerestådes t. ex. vid jernvägsstationen, Önnarp. Är öfver hufvud taget allmänare på Kulalahalfön än på området norr om Engelholm; med de två föregående hybriderna tyckes förhållandet vara motsatt.

R. obtusifolius β *divaricatus*. — Önnarp; särdeles vacker vid Engelholm utmed Rönneå, der den hybridiserar med *R. domesticus* Hn.

R. conglomeratus. — Anträffades sommaren 1884 i ett par små stånd på hafsstranden vid Kulla Gunnarstorp samt förliden sommar vid Engelholms hamn i ett enda stort exemplar.

R. crispus × *palustris*. — Landskrona, såväl vid fästningsgrafvarne som norr om staden mot Borstahusen.

R. maritimus. — St. Hult Förslöfs s.n.

Humulus Lupulus. — Errarp.

Suæda maritima. — Engelholms hamn.

Salsola Kali. — Engelholms hamn.

Salix aurita v. *uliginosa*.¹⁾ — Hallandsås vid Tullstorp.

S. repens β *arenaria*. — Engelholms hamn.

S. repens L. × *viminalis* L. — Förslöfs socken på hafsstranden norr om Vejby tillsammans med *S. viminalis* och *repens*.

Sådan *S. repens* × *viminalis* uppträder här, företter den rätt stor habituel olikhet med den form, som växer vid Köpingsåns utlopp. Vid Vejby når denna hybrid sällan en höjd som öfverstiger $\frac{1}{2}$ — $\frac{2}{3}$ aln, grenarne äro korta, stundom nästan knutigt uppsvälda och sammanflätade liksom till ett flätverk; Köpingsåformen deremot är en medelmåttigt hög buske med temligen långa, vidjelika grenar.

S. caprea × *repens*. — Engelholms hamn; ny för provinsen.

S. aurita × *repens*. — Engelholms hamn.

Gymnadenia albida. — Lärkeryd.

Platanthera chlorantha. — Vegeholm; Skillinge.

Epipactis latifolia. — Vegeholm.

Convallaria verticillata. — Kattarp.

Allium Scorodoprasum. — Errarp; Hallandsås vid Venediksbäcken; mellan Landskrona och Hillesborg.

¹⁾ Formerna af detta släkte hafva godhetsfullt blifvit granskade af Rektor M. M. Floderus.

Alisma ranunculoides. — Magnarp.

Nartheicum ossifragum. — Engelholms hamn.

Juncus balticus. — St. Hult Förslöfs s.n.

Juncus balticus Willd. × *filiformis* L.

Förliden sommar anträffade jag vid Engelholm på en något fuktig betesmark mellan hamnen och staden en form af släktet *Juncus* (gruppen *lateriflori* Fr.), som, ehuru tydligt skild från *J. balticus* Willd., dock genom det inuti täta strået, det tydliga stiftet o. s. v. tycktes komma ganska nära denna art. Å andra sidan häntydde det långa blomstödjebladet och det spensliga, slaka strået otvetydigt på en släktskap med *J. filiformis*, och vid närmare granskning befans formen i allt ntgöra en mycket tydlig mellanform mellan de nyssnämnda arterna. Så väl detta förhållande som den omständigheten, att formen växte bland *J. balticus* och *J. filiformis* och var alldeles steril, tycktes göra det i hög grad sannolikt, att här föreläge en hybrid mellan dessa arter, hvilket äfven vid noggrannare undersökning blifvit bekräftadt. Som jag ej någonstades i litteraturen sett en sådan hybrid omnämnd, och formen dels förekommer i ofantligt stor mängd, dels, enligt hvad det skall blifva min uppgift att söka visa, tyckes hafva en ej ringa utbredning, torde den vara berättigad till en något utförligare behandling än som i vanliga fall rimligtvis kan komma hybrida former till del. Det torde härvid vara lämpligt att för bättre öfversigts skull samtidigt äfven nämna några ord om *J. balticus* och *J. filiformis*.

Hos den förstnämde af dessa arter äro som bekant stråna ställda utefter en lång, krypande rotstock, hos den kraftiga form som uppträder i Skåne, vanligen med ett mellanrum af $\frac{1}{2}$ —2 cm. Hos *J. filiformis* sitta deremot stråna nästan alltid tätt sammanpackade på en rotstock, hvars stråutvecklande del i samband härmed är betydligt kortare än den hos *J. balticus*.

Hos hybriden har i detta afseende en sammansmältning egt rum, så att stråna sitta temligen tätt packade på en rotstock, som genom sin groflek och längd otvetydigt påminner om *J. balticus*. Slidorna äro hos båda arterna temligen starkt glänsande, hos *J. balt.* ljusbruna, hos *J. filif.* deremot temligen starkt röd- eller mörkbruna. Hos ett fåtal exemplar af *J. balt.* × *filif.* har jag visserligen funnit gulbruna slidor, men hos det stora flertalet äro de af en rödaktigt brun, starkt glänsande färg och likna i detta afseende mest slidorna hos *J. filiformis*.

Sjelfva strået utgör en särdeles vacker mellanform mellan det robusta, styfva strået hos *J. balt.* och det smala, spensliga hos *J. filiformis*. Att härvidlag vissa former tendera åt *J. balt.*, under det att andra märkbart närma sig *J. filif.*, är ju hvad man kunde vänta. Särskildt var detta senare fallet med en skuggform, hvars strån i regel voro omkring en meter långa, men föga tjockare än de hos *J. filif.*, hvadan de lågo liksom slagna till marken, något som på denna lokal ofta var fallet med *J. filiformis*. — En karakter, som ännu mera häntyder på ifrågavarande forms slägt-skap med *J. filif.* är blomstödjebladets beskaffenhet. Som bekant är detta sistnämnda hos *J. filif.* mycket långt, af stråets längd eller längre, hos *J. balt.* deremot betydligt kortare, med sin längd förhållande sig till stråets ungefär som 1: 2 $\frac{1}{2}$ —3. Hybriden förhåller sig härvidlag alldeles intermediärt: blomstödje-bladet är alltid betydligt längre än det hos *J. balt.* men kortare än hos *J. filif.*; den vanliga proportionen tyckes vara 1: 1 $\frac{1}{2}$ —2. Med afseende på blomställningen råder ju äfven en väsentlig olikhet mellan de båda stamarterna. Också i detta hänseende företer hybriden en fullständig sammansmältning af de båda "föräldrarnes" karakterer, ity att blomställningen hos denna i allmänhet är betydligt mindre komplicerad än hos *J. balt.*, men å andra sidan ytterst sällan enkel

som hos *J. filiformis*. För öfrigt råder i detta afseende temligen stor variation.

Blommorna hos *J. balt.* och *J. filif.* förete som bekant utom mera relativa olikheter i form och färg äfven en annan skiljaktighet deruti, att stiftet hos den förre är tydligt, hos den senare deremot knappast märkbart. Liksom i allt annat står hybriden äfven i detta afseende midt emellan de båda stamarterna.

Frukten är hos *J. balt.* aflängt äggformig, hos *J. filif.* nästan klotrund, af kalkbladens längd eller längre. Härutinnan företer hybriden en afvikelse från de båda stamarterna, i det att frukten i förhållande till sin längd är betydligt smalare än hos dessa och kortare än kalkbladen. Denna omständighet förklaras emellertid ganska lätt deraf, att hybriden är fullkomligt steril, d. v. s. kapslarne äro alldeles tomma; bland de mångfaldiga exemplar, hvilkas frukter jag undersökt, har jag ej hos ett enda kunnat påträffa ett utveckladt frö. Under sådana omständigheter är det ju ganska naturligt, att kapslarne skola krympa ihop, något som för öfrigt ofta är fallet hos hybrida former. Pollenets beskaffenhet hade jag ej tillfälle att närmare undersöka, men, att döma af den i så hög grad reducerade fröproduktionen, måtte det hafva varit mycket dåligt.

På den lokal, der jag först iakttog *J. balticus* × *filiformis*, uppträder han i stor mängd, bildande täta tufvör, som ofta upptaga en yta af flera qvadratfamnär, hvilket gör att hybriden redan på afstånd faller i ögonen. Sedermera har jag funnit formen på andra sidan Rönneå i kronoplanteringen, äfven der i stor mängd, samt vid jernvägsstationen och på heden norr om Engelholms hamn, på dessa båda lokaler sparsamt. Det vill emellertid synas som om *J. balt.* × *filif.* egde en betydligt större utbredning än så, ehuru den, såsom det tyckes, hittills varit mindre riktigt uppfattad. Jag har nemligen trott mig finna, att den form, som

i HARTMANS Skand. Flora upptages under namn af *J. balt. v. inundata* (Drej.), just är identisk med ifrågasvarande hybrid, och jag skall i det följande söka framlägga skäl för denna min åsigt. Innan jag öfvergår härtill, torde det emellertid ej vara ur vägen att nämna några ord om *J. inundatus*' föregående öden,

Juncus inundatus urskildes först af DREJER 1837, som upptog formen som art i Naturhist. Tidsskrift af H. Krøyer, dock utan någon beskrifning, endast med omnämmande af att han var "en meget smuk art, beslägtet med *J. filiformis*". I Flora Danica fasc. 39 finnes formen afbildad (fig. 2,287) jemte följande beskrifning: "Culmo nudo filiformi strictiusculo lævissimo, vaginis aphyllis, panicula laterali decomposita elongata, foliis perigonalibus capsulam oblongo-obovatam superantibus, stylo manifesto. — In inundatis inter montes arenæ mobilis provinciæ Thyæ in Jutlandia ad Nors invenit S. Drejer. Paulssen, Botanices scrutator inclytus illum in Vester Hanhered legit." — På båda dessa ställen upptages *J. inundatus* som art. FRIES, som 1840 fann formen vid Köpingsån och först upptager honom som svensk, säger (i Bot. Not. 1840 p. 164), att han otvifvelaktigt är en afart af *J. balticus*. BLYTT upptager emellertid formen som art och uppgifver den förekomma på flera ställen i södra Norge; likaså BRYHN som anför honom från Jæderen. HARTMAN och LANGE följa deremot FRIES' exempel och upptaga honom, den förre som varietet, den senare som underart under *J. balticus*. Båda dessa författare angifva som skiljaktigheter mellan hufvudformen och *v. inundata* endast, att den senare har "lägre, mycket spädare strå och mer fåblommig blomsamling".

Ehuru nu denna beskrifning, så sväfvande den än är, ej alldeles träffar in på *J. balt. × filif.*, så till vida som denna åtminstone vid Engelholm ganska ofta är lika hög eller högre än *J. balticus*, ansåg jag mig likväl, särskildt på uppmaning af Professor Areschoug,

böra söka få något närmare reda på denna form. Till min förvåning fann jag, att den i Fl. D. afbildade formen till alla delar öfverensstämde med *J. balt. × filif.*, hvarför jag genast begaf mig till Ystad för att om möjligt få se växten lefvande. Det lyckades mig att såväl vid Ystad i sandplanteringen som i Köpingsåns gamla fåra anträffa en *Juncus*-form, som otvifvelaktigt är den af DREJER med namnet *inundatus* åsyftade formen, och som å andra sidan äfven är fullkomligt identisk med Engelholmsformen. Han växte äfven här tillsammans med *J. balticus* och *filiformis* samt var fullkomligt steril, under det att de båda andra arterna på denna lokal liksom vid Engelholm egde rik frösättning. Att nu denna sistnämnda form verkligen är *J. inundatus* Drej., torde väl kunna anses höjdt öfver allt tvifvel; och hvad beträffar Engelholmsformen, så är likheten mellan denna och afbildningen i Fl. D. så slående, att bilden näppeligen kunde varit mera lyckad, om just formen från Engelholm åsyftats. Och att denna liksom äfven formen från Ystad är hybridogen, får väl anses som temligen säkert. Ty alla de förutsättningar, som kunna anses nödvändiga för att en form skall kunna uppfattas som hybrid, finnas förverkligade här: växten uppträder nästan alltid i stamarternas sällskap, företer i alla sina karakterer en sammansmältning af dessas, närmar sig än den ena, än den andra och är alltid fullkomligt steril. Att dess hybrida natur hittills blifvit förbisedd, bör ej väcka förundran, då man betänker, huru jemförelsevis ringa uppmärksamhet som blifvit egnad åt denna form. T. ex. LANGE och HARTMAN finna ej andra skiljaktigheter mellan hufvudformen och *v. inundata*, än att den senare har "lägre spädare strå, mera fåblommig blomsamling" (LANGE tillägger särskildt "förövrigt som hovedarten"); att den form, som dessa författare åsyftat, varit den verkliga *J. inundatus*, kan väl å andra sidan ej betviflas.

Härmed vill jag ej hafva sagdt, att alla former, som gått under namnet *J. inundatus* äro *J. balticus* × *filiformis*. Det är tvärtom fullkomligt säkert, att så ej är förhållandet. Redan a priori kan man ju ha skäl att antaga, att HARTMANS och LANGES beskrifningar på *J. inundatus* lätt skulle kunna ge anledning till förvexling med rena former af *J. balticus*, som afvika genom "lägre, spädare strå och mera fåblommig blomsamling". Sjelf har jag sett så beskaffade former vid Engelholms hamn, och att en dylik förvexling verkligen egt rum, synes bäst af ett exemplar från Pajala, som finnes i härvarande Bot. institutions samlingar och som af Læstadius är bestämdt till *J. inundatus*, ehuru det är en ren, visserligen något förkrympt form af *J. balticus*. Ej heller är, enligt hvad lektor Neuman benäget meddelat mig, den från Halland uppgifne formen af *J. balt. v. inundata* identisk med *J. balt. × filiformis*. Deremot torde man af vissa yttranden af BRYHN ¹⁾ med skäl kunna antaga, att formen från Jæderen är *J. balt. × filiformis*. Om detta äfven är fallet på de öfriga norska lokalerna samt på alla de ställen i Danmark, för hvilka *J. inundatus* uppgifves, är utan tillgång till exemplar från dessa lokaler i hög grad vanskligt att afgöra.

För Danmark, Jæderen, Engelholm och Ystad torde man således med säkerhet kunna anteckna *J. balticus* × *filiformis*. Mycket möjligt är ju, att denna hybrid kan anträffas på flera ställen i vårt land, då *J. balticus* som bekant eger en ganska stor utbredning och *J. filiformis* är allmän.

Calla palustris. — Flerestådes på Hallandsås i Hjernarps s:n.

Potamogeton polygonifolius. — Hallandsås i Trollehallar.

¹⁾ BRYHN är den ende, som jag sett nämna något om blomstödjebladets beskaffenhet. Han säger neml. om *J. inundatus* (Nyt. Magasin for Naturvidenskap), att "dens blaagronne farve, spæde straa, lange blomsterdæklblade och voxested ved færskvand synes att tale tilstrækkelig for dens arteberettigelse".

P. nitens. — Errarp Barkåkra s:n.

Rhynchospora alba. — Magnarp.

Scirpus cespitosus. — Tostarp.

S. setaceus. — Flerestådes i Engelholmstrakten t. ex. vid Engelholms hamn, Skepparkroken.

Carex pauciflora. — Hallandsås ofvanom Rösjöholm.

C. Oederi. — Mellan Engelholm och Vegeholm.

C. Pseudocyperus β *acrogyna*. — Anträffades sommaren 1884 vid Errarp nästan lika ymnig som hufvudformen.

Triticum junceum. — Engelholms hamn samt deremellan och Vegeholm.

T. acutum β *laxum*. — På samma lokaler som föregående.

T. acutum γ *obtusiusculum*. — Helsingborg (Pharm. Stud. M. ENGSTEDT).

Schedonorus sterilis och *erectus* förekomma båda vid Engelholms hamn.

Bromus mollis * *hordeaceus*. — Magnarp Barkåkra s:n; St. Hult.

Koleria glauca DC. β *lobata* Marss. — "Panicula spiciformi lobato-interrupto". (MARSSON i Fl. von Neu-Vorpommern etc. pag. 573).

Anträffades sommaren 1884 vid Engelholm bland hufvudformen, i hvilken den öfvergår.

Digitaria humifusa. — Margaretetorp; V. Karup.

Setaria viridis. — Engelholms hamn; Margaretetorp.

Asplenium Trichomanes. — Errarp Barkåkra s:n; Hallandsås flerestådes mellan Förslöf och Rösjöholm.

Blechnum Spicant. — Förekommer temligen allmänt på Hallandsås.

Ophioglossum vulgatum. — Engelholms hamn.

Pilularia globulifera. — V. Karups s:n söder om Vegalt; Magnarp; Tostarp.

Nya växtlokaler i Vestergötland,

meddelade af AUG. RUDBERG.

Fastän det i botaniskt afseende så intressanta Vestergötland blifvit ända från Bromelii och Linnés tid till våra dagar flitigt undersökt, hvarvid sanningen